

Usporedba politika i akcija prema ilegalnim migrantima za mandata američkih predsjednika Trumpa i Bidena

Milinković, Karla

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, The Faculty of Political Science / Sveučilište u Zagrebu, Fakultet političkih znanosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:114:466218>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom](#).

Download date / Datum preuzimanja: **2024-11-14**

Repository / Repozitorij:

[FPSZG repository - master's thesis of students of political science and journalism / postgraduate specialist studies / dissertations](#)

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet političkih znanosti
Diplomski studij politologije

Karla Milinković

USPOREDBA POLITIKA I AKCIJA PREMA ILEGALNIM MIGRANTIMA
ZA MANDATA AMERIČKIH PREDsjedNIKA TRUMPA I BIDENA
DIPLOMSKI RAD

Zagreb, 2024.

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet političkih znanosti
Diplomski studij politologije

USPOREDBA POLITIKA I AKCIJA PREMA ILEGALNIM MIGRANTIMA
ZA MANDATA AMERIČKIH PREDsjedNIKA TRUMPA I BIDENA
DIPLOMSKI RAD

Mentorica: dr. sc. Marta Zorko
Studentica: Karla Milinković

Zagreb, rujan 2024.

Izjava o autorstvu

Izjavljujem da sam diplomski rad „Usporedba politika i akcija prema ilegalnim migrantima za mandata američkih predsjednika Trumpa i Bidena“, koji sam predala na ocjenu mentorici dr.sc. Marta Zorko, napisala samostalno i da je u potpunosti riječ o mojem autorskom radu. Također, izjavljujem da dotični rad nije objavljen ni korišten u svrhe ispunjenja nastavnih obaveza na ovom ili nekom drugom učilištu, te da na temelju njega nisam stekao/la ECTS-bodove.

Nadalje, izjavljujem da sam u radu poštivao/la etička pravila znanstvenog i akademskog rada, a posebno članke 16-19. Etičkoga kodeksa Sveučilišta u Zagrebu.

Karla Milinković

SADRŽAJ

1. UVOD.....	1
2. POVIJESNI KONTEKST MIGRACIJA U SAD.....	2
3. EKONOMSKI I KULTURNO DRUŠTVENI ASPEKTI.....	6
3.1 Ekonomski aspekti.....	6
3.2 Kulturno društveni aspekti.....	8
4. ŠIRI KONTEKST I IMPLIKACIJE.....	10
5. ISTRAŽIVANJE.....	11
5.1 Pregled politika Donalda Trumpa.....	11
5.2 Pregled politika Joea Bidena.....	16
6. KRITIČKI OSVRT I RASPRAVA.....	21
7. ZAKLJUČAK.....	26
8. POPIS LITERATURE.....	27
9. SAŽETAK I KLJUČNE RIJEČI.....	29

POPIS TABLICA

TABLICA 1: Uspjesi Trumpove administracije.....15

TABLICA 2.: Bidenove nove akcije s ciljem povećanja sigurnosti na južnoj granici.....20

Zahvala

Zahvaljujem se svojoj mentorici dr. sc. Marti Zorko na pomoći i vodstvu prilikom pisanja ovog diplomskog rada. Njezino znanje i pristupačnost učinili su kraj ovog puta jako lijepim iskustvom. Posebno želim zahvaliti svojim roditeljima i sestri na neizmjerne podršci i ljubavi tijekom cijelog obrazovanja te Adrianu kao neiscrpnom izvoru dobrih ideja i motivacije. Također se zahvaljujem svojim prijateljima i profesorima na podršci tijekom svih godina obrazovanja, njihova prisutnost i ohrabrenje motivirali su me kada je bilo najpotrebnije.

Hvala i svima onima koji su na bilo koji način pridonijeli uspješnom završetku ovog rada.

1.Uvod

Masovne migracije jedan su od najkontroverznijih i najintenzivnijih procesa od otkrića Američkog kontinenta. Želja za boljim životom i boljim prilikama natjerala je milijune ljudi da napuste svoje domovine i nađu novu šansu u novim državama na novim kontinentima. Sjedinjene Američke Države nametnule su se kao najatraktivnija destinacija za migrante iz Europe. U trenutku kada je SAD postao samostalna država, počinje proces intenzivnog naseljavanja, od istočne obale prema zapadu. Počinje veći gospodarski razvoj čime raste i potražnja za radnom snagom, a prvi robovi dolaze iz Afrike kako bi pomogli u obradi nepreglednih polja. Kako je vrijeme prolazilo tako je veći broj migranata dolazi u SAD, većina ih je zabilježena, dok je određen broj u državi boravio ilegalno. Kako su se mijenjali američki predsjednici tako su se mijenjale i politike o legalnim i ilegalnim migracijama. Tema migracija u SAD je značajna jer je često primjer ostatku svijeta te se određeni politički trendovi prelijevaju na ostatak Europe i svijeta. Sjedinjene Američke Države nameću se kao dominantna vojna i ekonomska sila te su ključna članica gotovi svih utjecajnih međunarodnih organizacija. Tema diplomskog rada su politike i akcije vezane uz ilegalne migracije, odnosno usporedba istih tijekom trajanja mandata Donalda Trumpa i Joea Bidena. Jedno od ključnih pitanja američke vanjske politike jest upravo pitanje migracija. To je često prijelomno pitanje tijekom predsjedničkih izbora, a zbog obećanja o gradnji zida na granici s Meksikom, Donald Trump je dobio značajan broj glasova birača. Osim toga, osiguravanje sigurnosti unutar granica temeljno je pravo i zadaća suverene države koja dobrobit svojih stanovnika i stabilnost političkog poretka stavlja na prvo mjesto. Cilj rada je prikazati značaj migracija za Sjedinjene Države te njihovu ekonomsku, sigurnosnu i kulturološku dimenziju. Također, način na koji su dvije predsjedničke administracije odgovorile na problem ilegalnih migracija i kako su njihovi odgovori definirali buduće stavove o migracijama. Glavno istraživačko pitanje je „Kako su migracijske politike Donalda Trumpa i Joea Bidena oblikovale suvremeni pristup Sjedinjenih Američkih Država prema ilegalnim migrantima?“. Opisivanjem konkretnih politika i akcija nastojim odgovoriti na istraživačko pitanje, koristeći kvantitativnu analizu sekundarnih izvora. Analiziranjem izvora poput znanstvenih članaka, web stranica Bijele kuće i arhiva Bijele kuće nastojim uspješno odgovoriti na pitanje. Analiza sekundarnih izvora prigodna je za ovu vrstu istraživanja jer veliki broj dostupnih podataka iz raznih izvora omogućava lakšu usporedbu dostupnih podataka i davanje detaljnijih odgovora. Rad je strukturiran u pet glavnih cjelina. Započinje s povijesnim pregledom migracija, odnosno prikazom razvoja Sjedinjenih Država i uvođenja prvih kvota za kontrolu broja ulazaka. Sljedeće poglavlje analizira ekonomske i kulturne aspekte migracija u te utjecaj ekonomskih mogućnosti i brzog razvoja ekonomije kao

privlačnog faktora za doseljavanje. Nadalje, način na koji kulturni faktori poput procesa asimilacije, ali i problemi poput rasizma i diskriminacije utječu na svakodnevni život u Sjedinjenim Državama. U trećem poglavlju analizirati ću širi kontekst i implikacije migracija te kako događaji poput terorističkih napada, političke polarizacije i političke nestabilnosti utječu na pitanje legalnih i ilegalnih migracija te stavove javnosti o istom. U glavnom dijelu diplomskog rada analizirati ću ključne politike i akcije predsjednika Donalda Trumpa i Joea Bidena te njihov utjecaj na ilegalne migracije. Način na koji su se odnosili prema ilegalnim migrantima te ključni ciljevi njihovih predsjedničkih mandata činiti će središnji dio ovog rada. U zadnjem poglavlju rada koristiti ću podatke i informacije iz teksta kako bi odgovorila na istraživačko pitanje te dala osobno mišljenje i konačni doprinos diplomskom radu.

2. Povijesni kontekst migracija u SAD

Kada je 1492. Kristofor Kolumbo pristao na obale novog kontinenta, ni ne znajući gdje se nalazi, počele su prve migracije prema Americi. Misleći da je u Indiji, domorocima je dao ime „Indijanci“, a uz njihovu pomoć sagrađena je prva europska nastamba na američkom kontinentu. Njegov cilj bilo je pronalaženje zlata, a s obzirom da su domoroci nosili zlato na sebi, vjerovao je da ga mora biti još. Iako bez ikakvog većeg uspjeha „U rujnu 1493. Kolumbo se vratio u Zapadnu Indiju sa sedamnaest brodova, tisuću dvjesto ljudi (uključujući poljoprivrednike i zanatlije, ali ne i žene), biljkama šećerne trske i mnogo stoke“(Taylor,2002,36). Ovog puta došli su namjerom ostajanja, iskorištavanja zemlje i radnika te pokrštavanja „Indijanaca“. Godinama kasnije, drugi engleski, portugalski i španjolski istraživači dolazili su na obale oba kontinenta, napokon shvaćajući da se ne nalaze u Aziji. Izrabljivanje domorodaca, razvoj bolesti i masivna ubijanja dovele su do nedostatka radne snage koja bi obrađivala nepregledna polja i plantaže. Kako bi riješili taj problem, kolonizatori su uvezli veliki broj crnačkih robova iz dijelova zapadne Afrike te su 1820. čak dvije trećine imigranata bili robovi iz Afrike (Taylor,2020:44). Njihov rad koristio se za branje pamuka i rad na poljima duhana, šećerne trske itd. Rast populacije u Europi pratio je i rast populacije u SAD-u gdje je u desetljećima nakon otkrića većina stanovništva bila irskog i engleskog podrijetla. Nakon njih, zamjetan je bio broj Nizozemaca, Nijemaca, Francuza, Portugalaca i Španjolaca.

Prva trajna zajednica bila je u Jamestownu u državi Virginiji, u kojoj je stanovalo oko stotinjak Britanaca, većinom trgovaca čija je zadaća bila povezati trgovinu Britanskog kraljevstva i novih područja u Americi. Sve veći broj stanovnika htio je ozbiljniji sustav političkog upravljanja i

manju kontrolu iz matičnih država. Britansko Carstvo htjelo je kontrolu nad svojim kolonijama te osiguranje da je njihova moć dominantna nad svim doseljenicima. 1765. godine uveden je prvi porez na britanske kolonije zbog kojeg je došlo do velikog negodovanja kolonija jer su smatrali da Britanska kruna ne slijedi pravila Magna carte. „Godine 1765., na primjer, guverner Stephen Hopkins iz Rhode Islanda izjavio je, 'Svim ovim poveljama to je na najizričitiiji i najsvečaniji način odobreno da ti avanturisti (engleski kolonisti u Americi), i njihova djeca nakon njih zauvijek, treba imati i uživati svu slobodu i slobodu koju podanici u Engleskoj uživaju“(Dickinson,2018:81). Britanski doseljenici počeli su se osjećati kao drugorazredni građani te je raslo nezadovoljstvo i želja za odvajanjem od Britanskog Carstva. Američki patrioti htjeli su sami sebi stvoriti zakone, norme i pravila te smanjiti utjecaj Britanije. Kritični trenutak bila je Bostonska čajanka 1773. u kojoj su pripadnici kolonista bacili britanski čaj u more kako bi simbolično završilo razdoblje britanske tiranije i nametanja svojih odluka. Trinaest kolonija je održalo dva kontinentalna kongresa na kojem su odlučivali o budućnosti te su 4. srpnja 1776. potpisali „Deklaraciju o neovisnosti“ čime su proglasili svoju neovisnost od Britanije. Rat za neovisnost trajao je od 1775. do 1783. uz velike gubitke na obje strane. Britanska strana je izgubila veliku većinu teritorija te je u konačnici potpisan Pariški sporazum. „Ranije tog dana, vijest je stigla do bivšeg okupiranog grada o kojem su se dogovorile Sjedinjene Države i Velika Britanija po preliminarnim člancima mira. Kako su se vijesti o mirovnom sporazumu širile, Amerikanci diljem država nadali su se da će nemiri Revolucionarnog rata uskoro postati sjećanje a mir, neovisnost i sloboda su se činili sigurnim“(Coleman,2012:309).

Zbog šanse za bolji život daleko od Europe, Sjedinjene Američke Države ubrzo su postale najatraktivnija destinacija Novog Svijeta. Broj stanovnika je brzo rastao te su brojni brodovi s novim imigrantima dolazili u američke luke gotovo svakodnevno. Nestabilna situacija u Europi, bolesti i „Zlatna groznica“ bili su dodatan poticaj da Europljani pronađu svoje novo „mjesto pod suncem“. Zbog velikog broja dolazak bilo je teško popisati svaku osobu i posjedovati točan broj stanovništva. Osim toga, faktori poput bolesti, rata i povratka nazad u Europu otežali su popisivanje preciznog broja imigranata. Američke migracijske politike od razdoblja osamostaljenja pa sve do početka 20.-og stoljeća bile su poprilično liberalne i nisu imale značajna brojčana ograničenja. Naseljavanje prvih mjesta u današnjim državama Massachusetts, Florida i Virginia označilo je razdoblje trajnog naseljavanja bjelačkog stanovništva na novom kontinentu. Trinaest kolonija nisu imale zajedničku migracijsku politiku koja bi definirala dozvoljen broj ulazaka već je svaka individualno odlučivala o tome. Prvi puta

je 1790. uveden „Naturalization Act“ kojim svaka „slobodna bijela osoba“ „dobrog moralnog karaktera“ mogla postati građanin nakon dvije godine boravka u zemlji (Afrikanci i osobe afričkog podrijetla nisu stekli pristup državljanstva do 1870.)“(Walter,Ewing,2012;2). Broj stanovništva se rapidno povećavao, kako zbog visokog fertiliteta tako i zbog novog stanovništva. Prvi puta je 1798. predstavljen „the Alien and Sedetion Act“ čijim se sadržajem jasno definira kako osobe koje se smatraju opasnima za sigurnost građana i političkog sustava SAD-a mogu deportirati nazad i izbaciti iz države. Kriična točka dolaska u SAD je bila luka Ellis Island locirana između država New York i New Jersey u kojoj je u najintenzivnijem razdobljima imigracije prošlo nekoliko desetaka milijuna imigranata.

Prvo zamjetno razdoblje povećanog intenziteta migracija može se pripisati kraju turbulencija u Europi i dogovorima na Bečkom kongresu 1815. godine. Nakon godina ratovanja, europski vođe su željeli potaknuti mir kooperacijom i ekonomskom razmjenom „Običnom europskom čovjeku“ bilo je dosta ratovanja, gladi i neimaštine dok se s druge strane svijeta nudila nova prilika za mir i prosperitet. Većina europskih država dala je svom stanovništvu slobodu kretanja zbog čega je znatan broj stanovnika otišao, a oni koji nisu dobili dozvolu nisu morali brinuti o tome jer se više nisu mislili vraćati. Prevoženje europskih iseljenika postao je unosan posao pa je konkurencija i natjecanje između luka postalo normalno. Najveći broj stanovnika dolazio je iz zapadnih dijelova Europe „iseljenici su došli iz Irske, gorja Škotske i planina Walesa- regija gdje su jezik i krv bile predominantno Keltske i gdje je sustav zemlje izrastao izravno iz agrarnih običaja ranih plemena“(Hansen,1951:9). Veliki broj stanovništva iz Engleske i Irske dolazio je zbog siromaštva, ali i obiteljskih veza. U idućem valu, njihov broj je bio dominantan, kao i imigranata iz Skandinavije, Njemačke i Austrije. Treći period uključivao je druge dijelove Europe, poput Mediterana i Istočne Europe. Tijekom prva dva razdoblja, novopridošli migranti su se kroz kratko razdoblje prilagodili načinu i stilu života na kojeg su naišli, dok se u trećem valu pojavila prepreka koja zaustavila do tada uspješnu asimilaciju. „Ali Sredozemni narodi, predstavljaju složeniji prizor, onaj koji je nemoguće pojednostaviti. Previše je civilizacija i kultura cvjetalo jedna za drugom...“(Hansen,1951:10).

U razdoblju od ujedinjenja SAD-a do 1815. nije postojao niti jedan zakon koji bi na bilo koji način regulirao imigraciju u SAD. Prvi puta je predstavljen takozvani „the Steerage Act“ iz 1819. koji je uspostavio kontinuirano izvješćivanje o imigraciji u Sjedinjene Američke Države zahtijevajući da putnički manifesti svih pristiglih brodova budu predati lokalnom cariniku, kopije poslane državnom tajniku i ti podaci dostavljeni Kongresu“(Ewing,2012:2).

Projekt kulturološkog i nacionalnog ujedinjenja građana Sjedinjenih Američkih Država jedinstveni je primjer prihvaćanja novog načina života, novog djelovanja institucija i procesa pripadanja novom narodu. S većim porastom imigracija, američke službe su počele detaljnije i preciznije zapisivati podatke o nacionalnosti, spolu i dobi. Američke vlasti pokušale su zadržati novopridošle imigrante te su im nudili besplatnu zemlju u zamjenu stvaranje novih radnih mjesta, razvijanje industrije i ekonomije. U razdoblju Američkog građanskog rata, potražnja za useljavanjem se smanjila. Međutim zbog gubitka radne snage i oporavka gospodarstva, američke useljeničke službe poticale su novo stanovništvo da „zamijeni“ one koji su izgubili živote. Razlozi dolaska u SAD bili su šaroliki, Irsku je pogodila bolest krumpira, Njemački revolucionarni pokret je propao, a građani država Južne i istočne Europe su bježali od gladi i neimaštine.

Međutim, iako je ulazak bio više kontroliran nego prije, veliki broj ulazaka i dalje je ostao nezabilježen te se samim time pretpostavke i stvarne brojke nisu podudarale. Prije svakog isplovljavanja iz Europe, svaki putnik morao je imati ispravu sa točnim podacima poput imena, godine rođenja, spolu, žele li jednog dana postati građani SAD-a itd. Putnicima bez točnih isprava odbio bi se ulazak te bi se sljedećim brodom vratili u Europu. Američke imigracijske agencije bile su u suradnji sa kapetanima brodova kako bi osigurali da točan broj ljudi dolazi i odlazi iz države. Kapetani su pronašli načine kako prešutjeti o prekomjernom broju putnika jer su putnici prve klase bili zabilježeni na drugom mjestu, što se često znalo preskočiti. „Nadalje, prije 1904. ne samo da su statistike ograničene na putnike u klasi palube, nego su ograničene i za strance koji putuju kao putnici, a uključuju građane SAD-a koji se vraćaju iz inozemstva ili koji su već ranije stekli američko državljanstvo“(Bandiera,Rasul,Viarengo,2012:11).

Prvi uspješni pokušaj zakona o kontroli imigracije bio je „the Immigration Act“ iz 1891., u čijem sadržaju stoji kako je dopušteno deportirati one koji su ilegalno ušli u državu te one koji nose bolesti koje bi mogle ugroziti sigurnost SAD-a. Većina zakona je favorizirala bjelačko stanovništvo, a često je diskriminirala pripadnike crnačke i azijske rase. Tijekom nekoliko desetljeća, stanovnicima Kine bio je zabranjen ulazak u SAD, a samim time i proces naturalizacije. „Tijekom desetljeća koja su uslijedila, američki imigracijski zakoni bili su obilježeni daljnjom centralizacijom federalne kontrole imigracije, sve veći popis razloga za isključenje iz Sjedinjenih Država, i jačanje otvorene rasističke (i vjerske) pristranosti prema Azijatima i jugoistočnim Europljanima“(Ewing,2012:4). Takvim politikama političari su željeli

zaštititi „originalni“ sastav stanovništva SAD-a koji se sastojao od većinskog bjelačkog stanovništva iz Zapadne Europe.

Nakon stoljeća masovnog useljavanja, SAD je po prvi put predstavio kvote za useljavanje 1921. godine. „The Quota Law“ je „prvi imigracijski zakon koji je nametnuo brojčana ograničenja imigracije, ograničavajući ukupnu imigraciju na oko 350 000 ljudi godišnje i ograničavajući imigraciju iz bilo koje određene zemlje na 3 posto od broja ljudi tog podrijetla koji su bili živeći u Sjedinjenim Državama 1910. To je pogodovalo useljenicima iz sjeverozapadne Europe“(Ewing,2012:4). Na taj način, američka vlada željela je zaštititi američka radna mjesta, kulturnu i socijalnu koheziju te nacionalne interese Amerikanaca. Nekoliko puta je zakon zaoštravan smanjenjem broja imigranata i postotkom već živućih u SAD-u, a također su se diskriminirali građani iz „neatraktivnih“ dijelova svijeta, poput Azije, Afrike ili južne i istočne Europe. U razdobljima Prvog i Drugog svjetskog rata te Hladnog rata, zakoni su se mijenjali, nekada su postajali liberalniji, a nekada konzervativniji. Nestašica radne snage zadesila je američki poljoprivredni sektor te se za vrijeme Drugog svjetskog rata u SAD, kroz program „bracero“ pustilo oko pet milijuna Meksikanaca. „Ovaj je program na kraju doveo pet milijuna meksičkih terenskih radnika u zemlju, često pod užasnim radnim uvjetima, do trenutka kada je program završio 1964. godine“(Ewing,2012,5). Izrabljivanje meksičkih i afroameričkih radnika svoj vrhunac je doživio 50-ih i 60-ih godina 20.-og stoljeća dok na snagu nisu stupili novi zakoni koji reguliraju diskriminaciju na rasnoj i nacionalnoj osnovi. Godine 1965. donesen je „The Immigration Act“ u kojem se po prvi put zabranjuje ograničavanje ulaska na temelju rase, nacionalnosti ili podrijetla. „brojčana ograničenja useljavanja bila su međutim, održava se i postavlja na 170 000 godišnje za istočnu hemisferu- 20 000 ograničenje po zemlji- i po prvi put 120 000 za zapadnu hemisferu- bez ograničenja po zemlji“(Ewing,2012:5).

3. Ekonomski i kulturno društveni aspekti

3.1. Ekonomski aspekti

Sjedinjene Američke Države nastale su radom europskih migranata i migranata iz ostalih dijelova svijeta. Znanja i vještine te infrastruktura koja je postojala u Europi, omogućila je brži razvoj kolonija. Nepregledna polja obradive zemlje, otkriće zlata i rudnika nafte učinile su SAD još atraktivnijim za naseljavanje. Također, prvotno prijateljstvo naseljenika i europskih država

bilo je motivirano time da naseljenici djeluju u korist krune pa bi naseljavanje i osvajanje novog teritorija donijelo prestiž i političku važnost europskih monarhija. Iskorištavanje zemlje i domorodaca te kontrola novog dijela svijeta bili su dovoljan motiv da što veći broj ljudi dođe na novo tlo. Neki dijelovi zemlje su klimatski slični Europi pa su migranti upravo zbog toga išli primjerice na zapadnu obalu koja je sunčanija i toplija te slični mediteranskoj klimi. Osim osamostaljenja od Britanske krune, želja američkih revolucionara je bila uspostaviti stabilan ekonomski sustav s vlastitom valutom i vlastitim porezima, neovisno o europskoj poreznoj prošlosti. U tom razdoblju Sjedinjene Države su bile većinski agrarna država, a dijelovi tradicionalnog „Juga“ postali su žarište poljoprivrede. Zbog nedostatka radne snage počinje uvoz robova iz Afrike koji su obrađivali polja, najčešće pamuka, kukuruza, pšenice i duhana. „Najdramatičniji nesrazmjer u pitanju rasne ravnoteže: otprilike jedna četvrtina milijuna sjevernih crnaca činilo je nešto više od 1 posto sjevernog stanovništva; više od četiri milijun crnaca na jugu činilo je jednu trećinu stanovništva juga. A gotovo 95 posto južnjačkih crnaca bili su robovi.“(Pessen,1980:1121). Već je u tom razdoblju SAD imao manjak radnika, a kako će se povećavati ekonomska aktivnost tako će rasti potreba za uvozom još radnika iz Europe, Azije, Afrike i Južne Amerike. Sjeverni dijelovi zemlje bili su ekonomski razvijeniji; gradile su se tvornice, ceste i pruge te se vadio ugljen. Povećanje industrijske aktivnosti pozitivno je utjecalo na puštanje novih useljenika u državu. Proces urbanizacije i osnivanje nekih od najvećih američkih tvornica značio je veliki ekonomski razvoj kako za određene američke regije tako i za cijelu državu. Kako se diversificirao etnički sastav migranata tako su se diversificirale vještine s kojima su oni dolazili. Odabir lokacije dolaska također je ovisio o nekoliko faktora. Neki bi dolazili u veće gradove koji su već imali određen broj pripadnika njihove nacionalnosti s ciljem lakše asimilacije i osjećaja zajednice, dok su drugi zbog jeftinije cijene birali „zabačenija“ područja u kojima bi oni prvi započinjali novi život. „također je moguće da su doseljenici bili privučeni lokacijama s većim potencijalom rasta. Alternativno, možda su se samo mogli naseliti na marginalnim lokacijama, gdje su zemlja i renta bile jeftinije i budući ekonomski rast manji“(Sequeira,Nunn,Qian,2017:1). Kako je vrijeme prolazilo tako su migranti otvarali prodavaonice i mala poduzeća koja su stvorila nova radna mjesta i ponudila nove proizvode na tržištu u isto vrijeme stimulirajući ekonomski razvoj SAD-a. Različite perspektive i iskustva migranata plodno su tlo za nastanaka ideja i inovacija zbog čega njihov dolazak donosi korist za sve. „Između 1880. i 1920. Amerika je postala industrijski i poljoprivredni div svijeta... ovo nije moglo biti učinjeno bez teškog rada, tehničkih vještina i poduzetničkih sposobnosti 23.5 milijuna ljudi koji su došli u Ameriku u ovom razdoblju (Kennedy,1964,34“(Sequeira,Nunn,Qian,2017:8). Međutim, pitanje migracija ne nosi nužno

samo pozitivne posljedice. Veliki priljev migranata stavlja pritisak na socijalnu državu, stope kriminala i siromaštva te ima utjecaj na socijalnu koheziju. Američke sustav uspješan je upravo zbog razvijenog tržišnog natjecanja, a usluge poput zdravstva i obrazovanja veoma su nedostižne za većinu stanovnika. Iz tog razloga novopridošlim migrantima je teško izaći iz nižih dijelova društva, a neki to i iskoriste kako bi opravdali kriminal, nezaposlenost ili neobrazovanost. U moderno doba, migranti obavljaju većinu poslova koje domaće stanovništvo ne želi, to su najčešće niskokvalificirani poslovi u industriji ili uslužnom sektoru. Zbog neatraktivnosti tog posla, poslodavci smanjuju vrijednost rada što migrantima uvelike otežava izlazak iz najsiromašnijih dijelova društva. S druge strane visokokvalificirani migranti svojim inovacijama i korisnim vještinama doprinose američkoj ekonomiji. „Imigranti, legalni i ilegalni, potrošači su. Mjere njihove prisutnosti unutar kapitalističkog stroja Amerike stvarati će prihod za Američka poduzeća, stvarati radna mjesta i poticati ulaganja“(Fandl,2014:153). Očigledan je pozitivan utjecaj povećanja radne snage jer omogućuje otvaranje radnih mjesta, veću potrošnju i posljedično ekonomski rast. Migranti također moraju plaćati poreze pa se na taj način dodatno puni državni proračun. Deportacija svih migranata koji ilegalno borave u Sjedinjenim Državama ostvarila bi negativan utjecaj na američku ekonomiju. „Ove studije su također zaključile da se masovne deportacije približno 11 milijuna ilegalnih imigranata prisutnih u Sjedinjenim Državama danas kaznila bi ekonomski rast više od 2.6 milijuna dolara gubitaka u deset godina“(Fandl,2014:153). Dakle migranti su u određenoj mjeri zaslužni za osiguravanje stabilnosti američkog ekonomskog sustava.

3.2 Kulturno- društveni aspekti

Kako su Sjedinjene Američke Države povećavale svoj broj stanovništva, tako je rastao i broj nacionalnosti, vjera i etniciteta građana. Takozvani „melting pot“ svih etniciteta na svijetu čini SAD specifičnim slučajem i projektom „države svijeta“ u čijoj bi teoriji svi živjeli zajedno. „Still a Nation of Immigrants,“ Charles Blow ustvrdio je da se „čini da se američki Melting pot ponovno zagrijava, a njegovi su sastojci postajali sve raznolikiji“(Goodman,2015:7). Takva teorija zvuči atraktivno, ali rasni i sigurnosni problemi koje SAD ima unutar svojih granica dokaz su da nije baš tako. Upravo zbog toga što „autohtoni“ Amerikanci ne postoje i svatko tko poželi postati Amerikanac to i može, nastao je Američki kulturni i nacionalni identitet. „Nadalje, kulturni identitet može se definirati na sljedeći način: "Kulturni identitet je osjećaj pojedinca o sebi koji proizlazi iz formalnog ili neformalnog članstva u grupama koje prenose i usaditi znanje, uvjerenja, vrijednosti, stavove, tradiciju i načine života" (Jameson, 2007. str.

199). Stoga se može posumnjati da društvene veze ovise o kulturnom identitetu (Gellner,1983)“(Prinz,2019:3). Prvotno je uvoz robova iz Afrike i njihov nedostatak slobode onemogućavao da postanu „pravi“ slobodni Amerikanci kao i ostali. Potom je uslijedio veliki priljev migranata iz zemalja Latinske Amerike koji su većinom obavljali niskokvalificirane poslove zbog nedostatka obrazovanja i vještina. Zbog nepoznavanja jezika i kulture, novi migranti su se često povezivali i družili sa pripadnicima vlastite nacionalnosti ili onih sličnih njima. Oni nisu htjeli postati dio američke kulture nego živjeti u SAD-u i uživati u ekonomskim mogućnostima. Sve je to doprinijelo kulturološkim razlikama među američkim stanovništvom. „Drugo, ekonomska produktivnost i rast također mogu ovisiti o kulturnoj homogenosti, barem do određene mjere opseg. Samo ako su imigranti visoko kvalificirani, a kulturna distanca prilično umjerena, čini se da su pozitivni učinci kulturne raznolikosti vjerojatni. To podrazumijeva i veliku kulturnu distancu velika razlika u vještinama može imati negativne posljedice za produktivnost i rast“(Prinz,2019:5). Većina prijašnjih migracija je motivirana ekonomskim razlozima dok su novi motivi bijeg od rata, obrazovanje, obiteljske veze ili faktor globalizacije. Već duži period u američkom političkom fokusu je pitanje kulturne promjene i asimilacije migranata. Upravo ta heterogenost čini Sjedinjene Države posebnima jer se prožimaju tradicije i običaji raznih kultura. One utječu na američki stil života, glazbu, film, hranu i jezik itd. te obogaćuju svakodnevni život. Američki građani na taj način žele slaviti raznolikosti pritom zadržavajući zajednički američki identitet i osjećaj pripadanja. Pitanje ilegalnih migracija u ovom trenutku negativno utječe na te procese. Ilegalnim ulaskom u državu ili zadržavanjem u državi nakon isteka vize šalje se poruka kako ilegalni migranti žele „igrati po svojim pravilima“ dok s druge strane uživaju sva prava kao ostali američki državljani. Kako bi se ti procesi smanjili na minimum potreban je iznimno intenzivan proces asimilacije. Od jezične preko obrazovne do ekonomske i društvene, migranti moraju pokazati kako su voljni postati sudionici američkog društva u kojem prihvaćaju nove tradicije i obrasce ponašanja. Kontekst vremena koji se uzima u obzir prilikom uspoređivanja asimilacije migranata kritičan je upravo iz razloga što su se u periodu najvećeg naseljavanja u SAD, krajem devetnaestog i početkom dvadesetog stoljeća doseljavali stanovnici iz Europe. To je bilo dominantno bjelačko stanovništvo, kršćanske vjere sa sličnim tradicijama kao i ostatak Europe i SAD-a u to vrijeme. Međutim, u današnje doba, asimilacija migranata je kompliciraniji i sporiji proces upravo jer se migranti razlikuju po rasi, kulturnom nasljeđu, stilu života, religiji itd. „Međutim, degradirana koncepcija asimilacije gubi iz vida dvije stvari: jedna je naravno, ta da je Američko društvo daleko od homogenog, a ono drugo da je imigrantski identitet utjecao na američko društvo isto koliko i američko društvo na njega“(Alba,1999:7). Postavlja se pitanje postoji li

uopće opipljiva američka kultura, što ju čini i tko može reći je li netko postao Amerikanac ili nije? Akcije ilegalnih migracija dodatno naglašavaju razliku između „pravih“ Amerikanaca i ostalih. Nove teorije negiraju mogućnost i želju da se američko društvo pretvori u „Melting pot“ u kojem se više kultura stapa u jednu zajedničku. Nasuprot toga, nova teorija „Salad bowl“ u čijem se imenu krije objašnjenje, nudi shvaćanje kako su svi građani Sjedinjenih Država jedinstveni i na drugačije načine doprinose američkom društvu. Kao i salata, svi sastojci su vidljivi, ali skupa funkcioniraju u cjelini. „U usporedbi s loncem za taljenje, teorija zdjele salate zadržava jedinstveni identitet pojedinaca koji bi inače bili izgubljeni zbog asimilacije. Neposredna prednost zdjele salate je da priznaje diskretne identitete i kulturne razlike multikulturalnog društva“(Berray,2019:143).

4. Širi kontekst i implikacije

Proučavanje migracija i migracijskih politika zahtjeva poznavanje širih konteksta koji utječu na brojne procese unutar međunarodne zajednice. SAD kao moćna politička sila, aktivno sudjeluje u ekonomskim, političkim i vojnim akcijama koje imaju snažan učinak na povećanje migracija prema SAD-u ili Europi. Svakodnevne vijesti o velikom priljevu ilegalnih migranata u SAD dokaz su specifičnih odluka koje to dopuštaju, a razlozi su najčešće solidarnost, politička nestabilnost, radna snaga ili kulturna raznolikost. Razdoblje liberalnog useljavanja u završilo je 11.9.2001. napadom na Svjetski trgovački centar i Pentagon. Tada počinje globalni rat protiv terorizma, a migracijske politike se zaoštavaju te se deportiraju svi koji su potencijalna prijetnja nacionalnoj sigurnosti. Događaji koji su uslijedili u Europi oponašali su američku stvarnost jer se par godina kasnije događaju teroristički napadi u Madridu. Londonu i Parizu te od tada europske države podižu razinu sigurnosti i zaštite granica. „Čak i prije napada 11. rujna, međutim, interes za odnos između globalizacije, migracije i sigurnosti pojavio se u politici svijetu i u nekim područjima sigurnosnih studija“(Adamson,2006:166). Jasna je poveznica između ilegalnih migracija i nacionalne sigurnosti te je stav o njima ključna razlike analize koje slijedi. Osim pitanja nacionalne sigurnosti i međunarodnog terorizma, pitanje masovnih migracija utječe na ekonomske čimbenike poput inovacija, povećanja radne snage, ali i veće potrošnje na socijalnu pomoć i slab socijalni kapital. Uz to, masovnim migracijama dolazi do promjena u sastavu stanovništva baziranom na religijskom opredjeljenju i nacionalnosti što može imati utjecaj na rezultate izbora i političko nezadovoljstvo.

Utjecaj masovnih migracija na širi politički kontekst uzrokuje visoku razinu političke polarizacije, obzirom na snažne stavove građana o istom. Zakonski okviri migracijski politika mijenjaju se zajedno sa političkim administracijama, najčešće svake četiri godine. Time se gubi kontinuitet i jasnoća stavova o masovnim migracijama u SAD. Globalni događaji poput terorističkih napada ili političkih nestabilnosti imaju izravan utjecaj na američke migracijske kvote ili započinjanje akcija poput deportacije i slično. „...nasuprot tome, reforme usmjerene na nezakonite imigracije inspirirala je polarizirajuće konflikte, pokrenula nepopularnu politiku alternative kojoj se suprotstavljaju moćni organizirani interesi i masovna javnost, naglašavajući kroničnu neučinkovitost vlade na granici i tek je donesen vrlo uskim stranačkim većinama spremnim samo na neprihvatljive kompromise“(Tichenor,2009:1). Korištenje imigracija često se koristi kao alata za prikupljanje glasova birača, posebice manjina poput latino Amerikanaca i Afroamerikanaca. Predsjednički kandidati Demokratske stranke poput Baracka Obame i Joea Bidena, koji su tijekom svojih kampanja obećavali reforme migracijski politika i smanjenje deportacija kako bi prisvojili glasove populacije koja je migrirala u SAD. Međutim, stavljanje ilegalnih migracija u fokus mandata nauštrb ekonomije, nacionalne sigurnosti ili zdravstvenog sustava nije za očekivati. Balansiranje želja svih građana čini pitanje ilegalnih migracija još problematičnijim. Samorazumljivo je da je nemoguće izbjeći nezadovoljstvo stanovništva vezano uz migrantske politike pa samim time dolazi do gubitka podrške birača, nezadovoljstva ili ideoloških neslaganja koje dodatno pojačavaju razlike među američkim građanima. Borba za migracije postaje borba za američke vrijednosti i norme, američku kulturu i očuvanje američkih poslova.

5. Istraživanje

5.1. Pregled politika Donalda Trumpa

Novo razdoblje američke vanjske politike započelo je izborom Donalda Trumpa za 45. predsjednika Sjedinjenih Američkih Država. U javnosti poznat kao uspješan poduzetnik i osebujna persona, a njegove kontroverzne izjave često su ga stavljale u fokus javnosti. Svoju kandidaturu najavio je 2015. godine s krilaticom Make America Great Again (MAGA) te je njegov politički program obećavao strože migracijske politike, oporavak ekonomije i vraćanje američkim principima i kulturi. Ubrzo je dobio veliku popularnost obećavši gradnju zida na granici s Meksikom kako bi se spriječio veliki broj ilegalnih ulazaka. „Pristup koji je predsjednik Trump zauzeo imigracijskoj politici razlikuje se od pristupa njegovih prethodnika,

kako u njegovom negativnom okviru i imigraciji i njezinom učinku na zemlju, tako i u razini pozornosti koju je toj temi posvetio tijekom kampanje i na dužnosti“(Pierce,Bolter,Selee,2018:2). Kao glavni republikanski kandidat natjecao se s Hilary Clinton, što je iskoristio predstavljajući ju kao nesposobnu i korumpiranu. Početkom 2017. godine pobijedio je na predsjedničkim izborima i vrlo brzo počeo provoditi svoja politička obećanja. Odluke koje su prve stupile na snagu su zaoštavanje migracijskih politika, ograničavanje ulaska u državu pripadnicima određenih islamskih država, gradnja zida na južnoj granici itd. Po prvi puta u modernoj američkoj povijesti, migranti su postali neželjeni i opasni za nacionalnu sigurnost. „Iako su njegove javne izjave uglavnom usredotočene na nekoliko glavnih ciljeva prema kojima je postigao samo ograničeni napredak - izgradnja zida na južnoj granici s Meksikom, smanjenje legalne imigracije, deportacija milijuna neovlaštenih imigranata i zabrana prijema izbjeglica iz određenih zemalja s muslimanskom većinom - uprava je poduzela druge važne korake za redefiniranje američkih useljeničkih politika koje su manje vidljive, ali ne manje važne“(Pierce,Bolter,Selee,2018:2). Osim otežavanja ulaska u zemlju, proces dobivanja vize i produljenja iste tada je postao teži zadatak za tražitelje azila. Intervjui su postali obavezni, a s obzirom na dodatne korake cijeli proces je postao sporiji s ciljem smanjenja dijeljenja viza. „To uključuje proširenje prioriteta za deportaciju, dramatično smanjenje prijema izbjeglica, sužavanje kriterija podobnosti za azil, ukidanje privremene zaštite koja je štitila više od milijun imigranata od deportacije i omogućila im legalan rad, te usporavanje obrade viza“(Pierce,Bolter,Selee,2018:2).

Četiri ključna cilja koji su se počeli provoditi na granici i unutar države su: jačanje imigracijske provedbe, smanjenje humanitarnih programa, povećanje provjere i prepreka za legalno useljavanje, ukidanje DACA-e(Pierce,Bolter,Selee,2018:3). Jačanjem imigracijske provedbe započeo je obećani proces osnaživanja južne granice s Meksikom i deportacija ilegalnih migranata. U razdoblju 2017. godine uhićeno je i deportirano više od 220 000 ilegalnih migranata od kojih su gotovi svi ušli u zemlju na južnoj granici. Broj deportiranih je manji uspoređujemo li ga s brojkama deportacija prijašnjeg predsjednika Obame pretežito iz razloga jer je manje migranata imalo šansu ući u zemlju zbog strožih politika i zabrana ulaska za građane određenih država. „U svibnju su Ministarstvo pravosuđa i Ministarstvo domovinske sigurnosti (DHS) proveli politiku "nulte tolerancije" na granici SAD-a i Meksika, prema kojoj su se obvezali zajednički raditi na kaznenom gonjenju svih koji su neovlašteno prešli granicu za zločin ilegalnog ulaska ili ponovnog ulaska“(Pierce,Bolter,Selee,2018:3/4). Cilj „politike nulte tolerancije“ je smanjiti priljev ilegalnih migranata u SAD, kao i kontrola onih koji su već

ušli te njihovo popisivanje kako bi se znao pravi broj „stranaca“ u zemlji. Kazne su također uključivale bježanje od imigracijskih službenika i ulazak u državu prijevarom ili lažnim predstavljanjem. Ključan problem politike nulte tolerancije je što se ne primjenjuje na mlade od 18 godina pa se zbog toga djeca i mlađi maloljetnici razdvajaju od svojih roditelja i na njih se ne provode isti zakoni. Smatra se da je u razdoblju provođenja politike gotovo 26 000 djece ostalo bez roditeljskog nadzora ili su bez pratnje ušli u SAD. „Slijedom toga, agencija je u jednom trenutku evaluirala mogućnost smještaja djece u objektima Ministarstva obrane (DOD) kako bi se nosila s valom odvajanja djece kao rezultata pojačanog progona roditelja koji prelaze između punktova ulaska“(Kandel,2018:9).

Drugi fokus Trumpovih migracijskih ciljeva je smanjenje humanitarnih programa, s ciljem smanjenja potrošnje na proces imigracije u SAD. Smanjenje proračuna rezultiralo je smanjivanjem kvota za ulazak u državu kao i ukidanje humanitarnih programa koje su uspostavili prijašnji predsjednici. Barack Obama je uspostavio kvote koje dopuštaju ulazak migranata, a svake godine se njihov broj povećavao. Međutim 2018 godine, Trumpova „administracija je još više spustila gornju granicu na 45 000 izbjeglica, što je najniža razina od početka sadašnjeg američkog programa preseljenja iz 1980.“(Pierce,Bolter,Selee,2018:6). Također je ukinuo program CAM (The Central American Minors) čiji je cilj naturalizacija i davanje azila maloljetnicima iz država Centralne Amerike. To su države s visokim stopama kriminala, visokom nezaposlenošću i nestabilnom političkom situacijom, međutim nova administracija je procijenila kako se smanjenje potrošnje odnosi i na CAM program. Dodatno, Trump je ukinuo program TPS (Temporary Protected Status) za tražitelje azila čije su države pogođene humanitarnim ili ekološkim krizama te nasilnim konfliktima. „Do sada je Trumpova administracija ukinula TPS za državljane El Salvadora, Haitija, Hondurasa, Nepala, Nikaragve i Sudana te je ukinula sličnu zaštitu za nekoliko tisuća Liberijaca“(Pierce,Bolter,Selee,2018:7). Smatra se da ukidanjem programa TPS pravo na boravak u zemlji gubi oko 310 000 ljudi koji će, ako ne uspiju drugim načinima doći do viza, morati napustiti zemlju.

Treći fokus Trumpove administracije su veće provjere i prepreke za legalne migracije. Obavezni intervjui za ulazak i preseljenje u državu dokaz su provođenja obećanja iz predsjedničke kampanje. Dodatno je „izdao izvršne naredbe obećavajući "pojačanu provjeru" koja bi se usredotočila na sprječavanje ulaska ljudi za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnoj sigurnosti i na osiguravanje da strane zemlje dijele informacije s američkim dužnosnicima o svojim državljanima ako se prijave za ulazak u Sjedinjene Države“(Pierce,Bolter,Selee,2018:7). Krilatica „America First“ zaista je zaživjela američkim imigracijskim sustavom te su se procesi

dobivanja vize i drugi dozvola usporili zbog stavljanja dodatnih koraka koji su otežali proces. Podnositelji zahtjeva za vizu po novim pravilima moraju dati informacije o prijašnjim putovanjima u strane zemlje, adresi stanovanja i povijesti zapošljavanja. „Podnositelji zahtjeva za preseljenje izbjeglica iz zemalja koje se smatraju "visokorizičnim" također sada podliježu strožim mjerama provjere, kao što su dodatni razgovori s članovima obitelji“(Pierce,Bolter,Selee,2018:8). Postavljanjem dodatnih prepreka žele se zaštititi američki građani, američka sigurnost i američki poslovi.

Četvrti fokus Trumpove administracije je zaustavljanje programa DACA (Deferred Action for Childhood Arrivals). Još jedan Obamin projekt koji osigurava djeci i maloljetnicima koji su bez roditelja ili skrbnika ušli u državu te im se nastoji omogućiti sprječavanje deportacije i davanje radnih dozvola. DACA naime nije trajno rješenje jer korisnici svake dvije godine moraju obnoviti svoje pravo ostanka u zemlji i dokazati da se obrazuju ili usavršavaju kako bi legalno pronašli posao u SAD-u. Dileme oko ukidanja programa polarizirale su Ameriku, s jedne strane demokrate koji su u korist programa i zadržavanja gotovo 800 000 nedokumentiranih migranata naspram republikanaca koji su bili za ukidanje programa i povratak migranata u njihove matične države. „Nakon što se činilo da je odustao od ovog obećanja, u prvim mjesecima svog predsjedništva, najavio je "odmotavanje" programa u rujnu 2017. nositeljima DACA više se nije mogao obnavljati njihov dvogodišnji status nakon isteka, što znači da će svi sudionici izgubiti zaštitu u roku od dvije godine“(Pierce,Bolter,Selee,2018:9). S obzirom na velika nezadovoljstva ovom odlukom, Federalni sud je zabranio samo izdavanje dozvola novim korisnicima dok su prijašnji korisnici mogli i dalje obavljati svoje dvogodišnje dozvole. Cijeli proces ukidanja DACA-e trajao je nekoliko godina dok ga Vrhovni sud SAD-a nije proglasio nevažećim.

US. Immigration and Customs Enforcement (ICE) zadužena je za sigurnost američkih granica i kontrolu ulazaka u zemlju. Donald Trump je često surađivao s agencijom te im je davao veći budžet i podršku slanjem više osoblja na južnu granicu. ICE iznosi smjernice vezane za nacionalnu sigurnost i zaštitu granica od ilegalnih migracija. Agencija usko surađuje sa Predsjednikom države pa je predviđeno da se odluke predsjednika ogledavaju u radu agencije. „I broj ICE-ovih imigracijskih uhićenja osoba koje nisu kriminalci pod Trumpom možda se više nego udvostručio u prva tri mjeseca njegove uprave, kao i ukupni broj uhićenja imigranata koji je porastao za 38 posto, 30 500 od 41 300 su uhićeni zbog kaznenih presuda, prema podacima ICE-a“(Dombrowski,Reich,2017:1025). Trump je odlučio koristiti ICE kao glavni mehanizam za deportaciju i sprječavanje ponovnih ilegalnih ulazaka u zemlju. Ciljevi ICE-ovih agenata bili

su detektiranje kriminalaca osuđenih za silovanje, seksualno uznemiravanje, ubojstvo ili otimanje. Zbog fokusiranja na kriminalce, Trump je odlučio povećati ovlasti agenata i brojčanu prisutnost kako bi se povećavao broj uhićenja i sigurnost na ulicama.

Na službenim stranicama trumpwhitehouse.archives.gov dostupni su detalji o uspjesima Trumpove administracije opisani kroz detaljne brojke i projekte unutar četiri godine mandata.

Tablica 1. Uspjesi Trumpove administracije

Osiguranje južne granice SAD-a	Potpuno provođenje imigracijskih zakona SAD-a	Osiguranje imigracijskog sustava protiv kriminalaca i terorista	Zaštita američkih radnika i poreznih obveznika
Gradnja 400 milja naj snažnijeg i najnaprednijeg graničnog zida na svijetu	Potpisivanje izvršne naredbe o oduzimanju diskrecijskih bespovratnih sredstava smrtonosnim gradovima „svetištima“	Uvođenje zabrana putovanja zbog nacionalne sigurnosti kako bi se spriječili teroristi, džihadisti i nasilni ekstremisti	Izdavanje sveobuhvatne uredbe o „javnoj naknadi“ kako bi se osiguralo da pridošlice u SAD budu financijski samodostatne i da se ne oslanjaju na socijalnu pomoć
Pad ilegalnih prijelaza za 87%	U potpunosti provedeno i provedeno zakonom „ubrzano uklanjanje“ ilegalnih stranaca	Obustavljeno preseljenje izbjeglica iz najopasnijih i terorističkih regija na svijetu	Stvaranje mehanizma provedbe sponzorske otplate, s ciljem da se osigura da su ljudi koji se predstavljaju kao sponzori zapravo odgovorni za obveze sponzora
Raspoređivanje gotovo 5000 vojnika na južnu granicu	Ministarstvo pravosuđa je procesuiralo rekordan broj zločina povezanih s imigracijom	Rebalansiranje pomoći izbjeglicama kako bi se usredotočili na preseljenje u inozemstvo i podjelu tereta	Izdavanje propisa za borbu protiv užasne prakse „birth tourism“
Prekidanje opasne prakse Catch-and-release	Prekidanje prijevare s azilom, zatvaranje krijumčara ljudi i rješavanje humanitarnu	Ministarstvo vanjskih poslova zahtjeva konzultacije s državama i lokalnim zajednicama u sklopu programa Savezne	Izdavanje pravila s Odjelom za stambena pitanja i urbani razvoj (HUD) kako bi ilegalni

	krizu diljem zapadne hemisfere	vlade o preseljenju izbjeglica	stranci postali nepodobni za javno stanovanje
Ulazak u povijesno partnerstvo s Meksikom , „Migrant protection protocol“, za sigurno vraćanje tražitelja azila u Meksiko dok čekaju saslušanje u SAD-u	Suspendiranje, putem propisa, azil za strance koji su preskočili prethodne zemlje u kojima su ispunjavali uvjete za azil, ali su se odlučili na „forum shop“ i nastavili u SAD	Izdavanje strogih sankcija državama koje nisu primile svoje državljane nazad	Izdavanje direktiva koje zahtijevaju od saveznih agencija da prvo zaposle radnike SAD-a i daju prioritet zapošljavanju radnika SAD-a kad god je to moguće
Sklapanje tri povijesna sporazuma o suradnji u području azila s Hondurasom, El Salvadorom i Gvatemalom kako bi se zaustavile prijevare oko azila i preselili ilegalne migrante u zemlje treće strane na čekanje njihovih zahtjeva za azil	Zaštita migrantskih obitelji i zaštita migranata donošenjem novih propisa prema Flores Settlement Agreement	Osnivanje National Vetting Center, koji je najnapredniji i najsvieobuhvatniji sustav provjere viza bilo gdje u svijetu	Zabrana ulaska radnicima s niskim plaćama koji prijete američkim radnim mjestima
	Pojednostavljivanje i ubrzanje postupka saslušanja za azil kroz brzi pregled zahtjeva za azil (PACR) i postupak pregleda humanitarnog azila (HARP)		Obrana suvereniteta SAD-a povlačenjem iz Globalnog sporazuma UN-a o migracijama

Izvor: trumpwhitehouse.archives.gov

5.2. Pregled politika Joea Bidena

U američkoj predsjedničkoj utrci 2020. Trumpov glavni protukandidat bio je bivši potpredsjednik SAD-a Joe Biden. U vrhuncu zdravstvene krize COVID-19 brojni glasači su se razočarali u političku reakciju američkog vodstva, a velika većina birača nije bila zadovoljna Trumpovim polarizirajućim politikama. Biden je na svoju stranu uspio privući afroameričke glasače te je dobio i veću podršku žena jer je njegova kandidatkinja za potpredsjednicu SAD-a

bila Afroamerikanka Kamala Harris. Glasačko tijelo je bilo zasićeno tenzijama, stilom upravljanja i rasnim incidentima u američkim gradovima. Joe Biden pobjedio je u siječnju 2021. i postao 46. predsjednik Sjedinjenih Američkih Država, a uspio je pobijediti u glasovima birača i u glasovima elektorata. Ubrzo je ukinuo većinu Trumpovih mehanizama za kontrolu migranata i opet je započelo razdoblje masovnijih ulazaka u državu. Odmah je prekinuta gradnja zida na južnoj granici te se liberalizirala kontrola na granici, a predsjednik je najavio minimalno korištenje sile. Osim veće količine ulazaka, predsjednik Biden je najavio mehanizme socijalne pomoći i prilagodbe u američko društvo stavljajući veći fokus na solidarnost i čovječnost. Suradnja sa susjednim državama i financijska pomoć trebala je liječiti uzrok problema poput siromaštva, gladi, kriminala itd. Kao odgovor na Trumpove intenzivne politike i promjene vezane uz ograničavanje migracija, Biden je odlučio u zemlju pustiti veliku količinu ilegalnih migranata, a njihova brojka se kreće u milijunima. Puštanjem velikog broja migranata u državu htjeli su započeti proces naturalizacije i procesa dobivanja državljanstva za većinu. „Tijekom svoje kampanje istaknuo je pozitivne doprinose migranata Sjedinjenim Državama i štete preagresivne provedbe, te je preuzeo značajne obveze provesti promjene kako bi se smanjila šteta nedržavljanima u Sjedinjenim Državama“ (Loweree, Reichlin-Melnick, 2021:18). Jedna od prvih odluka bila je nova imigracijska politika koju je trebao odobriti Kongres, a ona bi na snagu stupila odmah.

Prijedlog novog zakona pozitivno bi utjecao na sve nedokumentirane migrante, internacionalne studente i tražitelje azila. Kao dva cilja istaknuo je balansiranje između osiguravanja nacionalne sigurnosti i udaljavanja onih koji predstavljaju prijetnju te ubrzavanje procesa naturalizacije i dobivanja zelene karte onima koji su slijedili pravila i doprinose američkom društvu. „na dan inauguracije, predsjednik Biden izdao je izvršnu naredbu 13993 „Revizija civilne imigracije te prioriteta i politike provedbe“ kojom je opozvana Trumpova izvršna naredba 13768 i prioriteta provedbe sadržani u njemu i uputio relevantne vladine agencije da pregledavaju i revidiraju sve politike agencije razvijene u skladu s tim“ (Loweree, Reichlin-Melnick, 2021:18). Konkretna akcija koje su uslijedile nakon donošenja naredbe su 100 dana za revidiranje svih informacija, usporavanje deportacija te fokus sigurnosnih agencija samo na pojedince sa kriminalnom prošalošću. Novim dopisom na početku mandata predsjednika Bidena „ICE će dati prioritet provedbi protiv svakoga tko je osumnjičen za terorizam ili špijunažu, svakoga tko ICE određuje da bi trebao biti meta „u nacionalnom interesu“ (...) svatko tko je osuđen za „teško kazneno djelo“...“ (Loweree, Reichlin-Melnick, 2021:19). Zbog Bidenovih popustljivih politika, broj

deportacija se smanjio tijekom prve godine mandata. Također je zahtijevao smanjenje trajanja boravka u privatnim pritvorima s ciljem rehabilitacije i ulaska u američko društvo.

Odmah nakon ulaska u Bijelu kuću ukinuo je Trumpovu politiku „Remain in Mexico“ odnosno suspendirao je Migration Protection Protocol (MPP). Ulaskom tražitelja azila u SAD želio je smanjiti loše uvjete u kojima su boravili na granici. Davanjem zelenog svijetla za slobodan ulazak u SAD situacija na granici se iznimno pogoršala. „Kao rezultat toga, Bidenova administracija nadgledala je povijesnu humanitarnu krizu koja se nevjerojatno pogoršavala sa gotovo svakim prolaznim mjesecom. Carinska i granična služba SAD-a (CBO) izvijestila je da je naišla na više od 4.1 milijuna stranaca na južnoj granici između fiskalne godine 2021. i fiskalne godine 2022...“(Jacobs,2023:1). Ukidanje bilo kakve koherentne kontrole pokrenulo je lavinu migracija u SAD i ostavilo dubok utjecaj na sigurnost građana, povećanje kriminala i nezadovoljstva građana. Balansiranje između želja Amerikanaca i davanja novih šansi migranata iz država Srednje i Južne Amerike postale su naglasak predsjedništva Joea Bidena. Američke države koje graniče s Meksikom doživjele su veliki infrastrukturni pritisak zbog potpunosti skloništa, nedostatka resursa itd. Također države poput Teksasa, tradicionalno su republikanski naklonjene pa se konzervativni stavovi ne podudaraju s Bidenovim politikama liberalne kontrole granice. „Nedavno je okružni sud u Teksasu izdao novu preliminarnu zabranu, presuđujući da su postupci Bidenove administracije opet bili vjerojatno „proizvoljni i hiroviti“, navodeći da „Memorandumi od 29. listopada ne pokazuju racionalnu vezu između utvrđenih činjenica i učinjenog izbora....“(Jacobs,2023:2).

Još jedna imigracijska politika Joea Bidena je puštanje gotovo dva milijuna ilegalnih migranata u SAD zbog humanitarnih i drugih razloga. Potpuna suprotnost Trumpovoj „zero tolerance“ policy, Bidenova „mass parole“ dozvoljava dopust odnosno ulazak svim podnositeljima zahtjeva boravak u SAD-u zbog sigurnosnih ili humanitarnih prijetnji, najčešće u zemljama koje su pogođene ratom ili nesigurnostima. Ulazak pod dopustom daje se isključivo podnositeljima koji u normalnim okolnostima ne bi dobili vizu za ulazak u SAD. „Prema novim programima Bidenove administracije, ako se strancu odobri uvjetni dopust, oni će moći raditi u Sjedinjenim Državama unatoč tome što nemaju zakoniti imigracijski status“(Jacobs,2023:2). Specifične situacije u državama Centralne i Južne Amerike dodatno su pojačale odljev građana prema Sjedinjenim Državama. Vrlo visoka stopa kriminala praćena niskim plaćama i ekološkim katastrofama samo su dio razloga za bijeg. „Ekonomska nesigurnost, korupcija vlade, kriminal, nasilje i -sve više- klimatske promjene potiču migracije iz Salvadora, Gvatemale i Hondurasa. A većina Gvatemalaca i Hondurašana živi ispod granice siromaštva, a većina ljudi u Sjevernom

trokutu zaposleni su u neformalnom sektoru, što ih uskraćuje socijalne zaštite i osiguranja“(Angelo,2021:1). Izbjeglice iz tih zemalja često imaju članove obitelji u Sjedinjenim Državama pa je motiv njihovog dolaska još jači. Odluke predsjednika Bidena omogućuju veći broj ulazaka u državu, ali i povećanje budžeta za smanjenje nasilja i djelovanja bandi, ali i za poboljšanje socijalne infrastrukture i stvaranje radnih mjesta. „Bidenova administracije sada traži 4 milijarde dolara za razvoj, sigurnost i antikorupcijske napore vraćanja na pravi put. To bi pomoć bila usmjerena na civilno društvo, reforme javnih institucija i ranjivih zajednica...“(Angelo,2021:6). Kao i do tada, Bidenova administracija je pokazala želju za povećanjem humanosti u procesima davanja viza i dozvola za boravak u SAD-u te želju za reformom cijelog imigracijskog sustava.

Za vrijeme Bidenove vladavine povećao se opseg povlastica za migrante. Nove povlastice koje su im pripale su Temporary Protected Status (TPS) i Deferred Action for Childhood Arrivals (DACA). TPS još je jedan mehanizam kojim se nastoji zaštititi ilegalne migrante od deportacije iz Sjedinjenih Država. Razlozi poput ratova ili prirodnih nepogoda negativno bi utjecali na blagostanje migranata stoga odluka SAD-a određuje njihovo pravo ostanka unutar granica države. TPS imaju pravo koristiti migranti koji žive u državama koje imaju „1. oružani sukob koji je u tijeku unutar zemlje...2. prirodna ili ekološka katastrofa...3. „iznenadni i privremeni“ uvjeti u stranoj državi koji sprječavaju državljanu te države da se sigurno vrate“(Jacobs,2023:5). Zbog širokog broja uvjeta za migrante koji zadovoljavaju pravo za izdavanje TPS-a, njihov broj je naglo narastao, a uvjeti prestanka prava na TPS nisu jasni. Nekolicina političkih kritičara tvrdi kako je Bidenova administracija zloupotrebljava TPS jer nisu jasne granice i vrijeme trajanja tog programa. Smatra se da u Sjedinjenim Državama boravi oko 600 000 migranata koji imaju dodijeljen status TPS. Osim TPS-a, Biden je ponovno uveo program DACA za zaštitu migranata koji su ušli u državu pod kriterijima „1. Dolazak prije navršenih šesnaest godina i neprekidno nastanjenje u zemlji od 15.lipnja 2007.,2. Da je na dan 15.lipnja 2012. mlađi od 31 godine, 3. Srednjoškolac ili maturant, ili posjeduje GED certifikat,4. Pokazivanje dobrog moralnog karaktera, tj. bez ozbiljnog kriminalnog dosjea, bez uhićenja ili optužbi za drogu“ (Santibanez,Serrano:2022:126). Bidenovo težište je opet na humanitarnoj perspektivi migracija i davanju novih šansi nedokumentiranim migrantima. Program je naišao na brojne kritike jer se smatra neustavnim i nepoštenim prema migrantima koji svoje dokumente pokušavaju dobiti standardnim procedurama. Smatra se da u Sjedinjenim Državama trenutno boravi više od milijun stranaca koji uživaju beneficije i prava kao i građani SAD-a. DACA je

jedan od ključnih projekata koje je administracija Joea Bidena učinila kako bi dokazala svoju predanost i podršku migrantima.

Na stranicama Bijele Kuće dostupni su podaci o novim akcijama s ciljem povećanja sigurnosti na južnoj granici.

Tablica 2. Bidenove nove akcije s ciljem povećanja sigurnosti na južnoj granici

Zabrana azila migrantima koji ilegalno prelaze južnu granicu	Jačanje procesa provjere azila	Nove akcije za brže rješavanje imigracijskih slučajeva	Opozivanje viza izvršnim direktorima i vladinim dužnosnicima koji profitiraju od migranata koji nezakonito dolaze u SAD	Prošireni napori za suzbijanje krijumčarenja ljudi i potporu imigracijskim progonima	Poboljšanje imigracijske provedbe	Zapljena fentanila na granici
Zakon o imigraciji i državljanstvu kojim se suspendira ulazak ne-državljana koji nezakonito prijeđu južnu granicu Sjedinjenih Država	Pravilo o uklanjanju migranata koji predstavljaju rizik za javnu ili nacionalnu sigurnost	Uspostavljanje evidencije o nedavnim dolascima kako bi se brže riješili imigracijski slučajevi za migrante koji pokušavaju ući između ulaznih luka na južnoj granici kršeći useljeničke zakone	Ministarstvo vanjskih poslova uvelo je vizna ograničenja za direktore nekoliko kolumbijskih prijevozničkih tvrtki koje profitiraju od krijumčarenja migranata morem	Ministarstvo vanjskih poslova i Ministarstvo pravosuđa pokrenuli su inicijativu „Nagrade protiv krijumčarenja“ osmišljenu za uklanjanje vodstva organizacija za krijumčarenje ljudi koji dovode migrante kroz Srednju Ameriku preko južne granice SAD-a	Ministarstvo domovinske sigurnosti poslalo je agente na južnu granicu i upućuje rekordan broj ljudi na ubrzano uklanjanje	Granični službenici zaplijenili su više fentanila na ulaznim lukama u posljednje dvije godine nego u proteklih pet godina zajedno

Ove radnje biti će na snazi kada južna granica bude preplavljena i olakšati će imigracijskim službenicima brzo uklanjanje pojedinaca koji nemaju zakonsku osnovu za ostanak u SAD-u	Ministarstvo pravosuđa će brže saslušati slučajeve, Ministarstvo domovinske sigurnosti moći će brže ukloniti pojedince	Ovom akcijom se obračunavaju tvrtke koje pomažu u omogućavanju nezakonitog ulaska u Sjedinjene Države	Ministarstvo pravosuđa također je u partnerstvu s Ministarstvom domovinske sigurnosti kako bi usmjerilo dodatne tužitelje i pomoćno osoblje kako bi se povećalo kazneno gonjenje povezano s imigracijom	Tijekom prošle godine, Ministarstvo domovinske sigurnosti je udaljilo ili vratilo više od 750 000 ljudi, više nego u svakoj fiskalnoj godini od 2010.	Dvostranački granični sporazum financirao bi instalaciju 100 dodatnih vrhunskih strojeva za inspekciju kako bi se pomoglo u otkrivanju fentanila na južnim graničnim lukama ulaza
---	--	---	---	---	---

Izvor: whitehouse.gov

6. Kritički osvrt i rasprava

Kako su migracijske politike Donalda Trumpa i Joea Bidena oblikovale suvremeni pristup Sjedinjenih Američkih Država prema migrantima i azilantima ?

Jedinstveni pristup migracijskim politikama u SAD-u dokaz su velike posvećenosti i važnosti za američke građane i američki politički sustav. S obzirom na veliki intenzitet dolazaka na granicu i ilegalnih ulazaka u državu jasno je da je SAD-u potreban stabilan sustav kontrole granice kao i procedure davanja viza i zelenih karata za migrante. Događaji poput prirodnih katastrofa, nasilnih obračuna i političkih nestabilnosti okidač su za veliku emigraciju stanovništva i odlazak u države zapadnog svijeta, ponajviše u Sjedinjene Države. Intenzivnije migrantske krize u Sjevernoj Americi i zapadnoj Europi sredinom 2010-ih fokus svijet su prebacile na sigurnost granica, protuterorističku borbu te borbu za slobodu i jednakost. U tom kritičnom trenutku, predsjednički kandidat Donald Trump to je iskoristio kao fokus svoje kampanje, zajedno sa krilaticama „Make America Great Again“ i „America first“ kojima jasno najavljuje drugačiju retoriku i američke prioritete. „Doista, Trumpova nedavno očvrsnuta

Amerika je „zla“ i „čvrsta“. Nacija više nije samozadovoljna žrtvom neciviliziranih „životinja“ i „predatora“. Trump preuzima zasluge za oslobađajući opkoljene zajednice diljem nacije i čini Ameriku sigurnom od droge i kriminalnog nasila“(Kelly,2020:3). Glavnim plan gradnje zida na granici s Meksikom i strožim kaznama za ilegalne prelaskе dobio je veliku podršku biračkog tijela koje mu je osiguralo prvi predsjednički mandat. Iako su se na prvi pogled nove migracijske politike činile strogim i bešćutnim, one su bile dio obećanja stavljanja Amerike na prvo mjesto smanjenjem broja ulazaka za strance i deportacije onih koji su ilegalno ušli u državu. Ukidanje programa TPS za tražitelje azila i pokušaj ukidanja DACA programa kao i ograničavanje ulaska pripadnicima iz „opasnih“ država te je poslana je poruka o njihovoj neželjenosti u Sjedinjenim Državama. Nove politike zaštite na granici te povećanje osoblja na granici za posljedično je smanjilo broj ilegalnih ulazaka. Također, smanjio se broj tražitelja azila pogotovo zbog zabrane ulaska za neke, ali i zbog suradnje sa državama Centralne Amerike za prihvat migranata. Američke sigurnosne službe su radile na problemu krijumčarenja ljudi preko američkih luka te su se povećale kazne za izvođenje takvih aktivnosti. Donald Trump je transformirao američki migracijski sustav zaoštravajući kriterije za ulazak u Sjedinjene Države, dobivanje viza i zelenih karata te je pooštrio izdavanje strogih sankcija i kazni za sve koji krše zakon. Zero tolerance policy i gradnja zida poslali su jasnu poruku migrantima i svijetu što Sjedinjene Države misle o ilegalnim migracijama te da je fokus ove administracije na američkim radnim mjestima, američkoj ekonomiji i američkoj nacionalnoj sigurnosti. Transformirala se perspektiva Sjedinjenih Država kao najatraktivnije destinacije za migrante koji žele ostvariti svoj „američki san“. Korištenjem anti-migrantske retorike poslao je jasnu poruku o neželjenosti stranaca unutar granica koji ukoliko žele ući u Sjedinjene Države, moraju igrati po njihovim pravilima. Zbog osjećaja nepoželjnosti stvorio se osjećaj straha među imigrantskim zajednicama. „Unutar zemlje, dok imigrantske zajednice pokušavaju ostati "ispod radara", bilo je izvješća o padu u izvještavanju o kriminalu, uključujući nasilje u obitelji; manje zahtjeva za javne beneficije na koje imaju pravo imigranti ili njihova djeca rođena u SAD-u; i ne pojavljuje se na pregledu za zdravstvenu skrb“(Pierce,Bolter,Seele,2018:10). Kritike na Trumpove politike dolazile su i iz međunarodne zajednice zbog pooštavanja migracijskih politika te ignoriranja humanitarne važnosti prihvata migranata i nehumanih uvjeta na Meksičkoj granici. S obzirom da se i Europska Unija u slično vrijeme suočavala s migrantskom krizom, suradnja EU i SAD-a kao i uvijek bila je od velike važnosti. Politički čelnici Europske Unije odlučili su se da liberalniji pristup i više prihvata, ali je jasno da su sličnom problemu dvije strane prišle na različite načine.

Dolaskom Joea Bidena počela je transformacija američkog imigracijskog plana. Ukinuo je većinu Trumpovih odluka i zaustavio gradnju zida na južnoj granici te smanjio razinu kontrole na granici. Ukidanje politike „Remain in Mexico“ rezultiralo je velikim brojem ilegalnih ulazaka migranata koji su opet svoje pravo na azil čekali unutar granica SAD-a. Također povećao se broj dolazaka na granicu iz razloga jer su migranti svjesni kako su im se šanse za ulazak povećale zbog ukidanja svih strogih sankcija. Humanitarna kriza doživjela je svoj vrhunac zbog prenapučenosti i loših uvjeta na granici zbog nedostatka resursa i pravovremenih odgovora. Bidenov pristup prema migrantima i azilantima znatno se razlikuje od Trumpovog. Bidenov pristup humaniji je, dopušta veći broj ulazaka, više izdavanja viza i zelenih karata i općenito stoji iza misli kako su Sjedinjene Države stvorili migranti iz svih krajeva svijeta. Biden je također svjestan nepovoljnih i izazovnih situacija u državama Centralne i Južne Amerike pa nudi novu priliku za izbjeglice iz tih država. Libelarna ideologija demokratske stranke naglašava važnost solidarnosti i prihvaćanja svih od rasnog i rodno do nacionalnog identiteta. Okretanjem perspektive sa „America first“ na praktički Amerika za sve, dokaz su razdoblja inkluzivnosti i prihvaćanja svih manjina u Sjedinjenim Državama. Uvjetni za migrante i azilante postali su bolji za vrijeme mandata Joe Bidena, jer su se ubrzali procesi dobivanja radne dozvole i prava boravka u državi te su se također manje osjećali kao meta, za razliku od prethodnog političkog razdoblja. Glavne kritike ovog pristupa dolazi su najčešće sa republikanske strane, naglašavajući ugrožavanje nacionalne sigurnosti i američkog suvereniteta. S vremenom su stanovnici država na granici počeli kritizirati uvjete života i povećanja kriminala zabilježenog u njihovim gradovima. Biden je odgovorio uspostavljanjem sigurnosnih mehanizama za deportaciju osoba koje se smatraju prijetnjom za američku sigurnost. Biden je osim puštanja ilegalnih migranata odlučio povećati kvota za legalan ulaz te olakšati i ubrzati ulazak u američko društvo. „Dok je ukidanje mnogih politika iz Trumpove ere ključni korak u stvaranju američkog sustava legalne migracije pristupačniji pojedincima, obiteljima i poduzećima, predsjednik Biden također je primijetio dugotrajnu potrebu provesti sveobuhvatne reforme za stvaranje modernog, učinkovitijeg i funkcionalnijeg sustava tijekom njegove kampanje i prijelaznog perioda“ (Loweree, Reichlin-Melnick, 2021:25). Reakcije međunarodne zajednice bile su većinom pozitivne zbog povratka Sjedinjenih Država njihovom pristupu primanja migranata i azilanata iz država pogođenim nedaćama. Bidenove politike hvaljene su kao humane i pravedne zbog povećanja prihvaća izbjeglica i njihove asimilacije u američko društvo.

Migracijske politike oba predsjednika Sjedinjenih država značajno su oblikovale suvremeni pristup SAD-a prema migrantima i azilantima. Iako su fundamentalno drugačiji, oba pristupa oslikavaju želje i potrebe glasačkog tijela SAD-a. Pristup Donalda Trumpa konzervativniji je i stavlja američke interese na prvo mjesto. Otežavanjem pristupa granici te ulaska u državu, Trump šalje jasnu poruku da nitko tko ilegalno želi ući u državu nije dobrodošao. Također, radio je na uklanjanju problema i stabilizaciji političke situacije u državama najveće emigracije. Često nije nalazio na potporu u internacionalnoj zajednici jer većina američkih partnera provodi liberalne imigracijske politike. Međutim države Europske unije poput Mađarske i Poljske, koje su imale sličan problem masovnog pritiska na granicu, podržale su Trumpov način zaštite granice i suvereniteta države. Trumpov pristup migracijama promijenio je suvremeni pristup Sjedinjenih Država prema migracijama dajući veći važnost zaštiti granice, politikama vezanima uz migracije i institucionalizaciji tih politika. Jasan je utjecaj i na pravosudni sustav zbog povećanja opsega posla i kompliciranijih procedura za dobivanje dozvola. Zatim, smanjila se atraktivnost Sjedinjenih Država kao destinacije za migrante zbog porasta netolerancije i nesigurnosti te nesusretljivosti Trumpove administracije prema migrantima. Osim što je poslao poruku migrantima, poslao je poruku i cijelom svijetu kako su Sjedinjene Države dovoljno vojno, ekonomski i politički jake da određuju pravila igre. Trumpove konzervativne politike odrazile su se u svim aspektima političkog života. Zaoštrio je odnose sa svima koji su po njegovom mišljenju iskorištavali dobroćudnost SAD-a, a s druge strane gradio je korektne odnose s Rusijom i Sjevernom Korejom. Njegov predsjednički mandat specifičan je primjer uzimanja kontrole u svoje ruke čak iako se drugima to nije dopalo.

Bidenov predsjednički mandat pokazao je potpunu suprotnost u stilu vođenja i suradnje sa suradnicima. Bidenove politike donijele su humaniju viziju imigracijskih politika i pokušaj pojednostavljanja svih procesa. Smanjen je pritisak na pravosudni sustav, odnosno pritisak da ti procesi budu što brže gotovi jer je većini migranata dopušten boravak u državi dok čekaju svoje papire. Bidenova administracija je također sudjelovala u financijskoj i humanitarnoj pomoći zemljama najveće emigracije s ciljem stabiliziranja politike situacije i zaustavljanja masovnog iseljavanja. Njegove politike primile su brojnu podršku američkih partnera zbog humanog pristupa i otvaranja granice. Stil vođenja bio je potpuno drugačiji od Trumpovog s naglaskom na partnerstvo i suradnju. Sjedinjene Američke Države opet su postale atraktivna destinacija velikog broja izbjeglica i migranata. Međutim, sve veće kritike ovakvog načina upravljanja imigracijskim sustavom ipak dokazuju da Bidenov liberalni stil nije nužno i bolji. Izniman priljev tolikog broja ljudi doveo je do pritiska na američku socijalnu, zdravstvenu i

sigurnosnu strukturu koju će glasači sigurno uzeti u obzir na sljedećim predsjedničkim izborima.

Migracijske politike američkih predsjednika oblikuju suvremeni pristup SAD-a prema migrantima i azilantima na brojne načine. Kreiranje izvršnih naredbi kojima se definira količina i etnicitet migranata poput „zero tolerance policy“ te onda ukidanje te politike dokaz su o nezaustavljivom procesu mijenjanja i evoluiranja američkih imigracijskih politika. Postavljanjem regulatornih okvira Sjedinjene Države šalju jasnu poruku o kriterijima i pravilima koja se moraju slijediti. Nadalje stabilni okviri zahtijevaju uspostavljanje većeg broja državnih službenika, vojske i birokracije čiji se posao sastoji od čuvanja granice, procesuiranja većeg broja zahtjeva i slijeđenja jasnih uputa. Američko građansko tijelo svake četiri godine odlučuje o smjeru u kojem će nova predsjednička administracija ići, stoga je jasno kako je pitanje migracija ušlo u fokus predsjedničkih kampanja. Zbog jasnih razlika koje obje političke opcije nude, nastaje rascjep i politička polarizacija velikih razmjera. Razlike između republikanaca i demokrata jasnije su svakog dana, ponajviše između ekonomskih i vojnih pitanja, a u novije vrijeme sve intenzivnije između migrantskih, rodničkih i identitetskih pitanja. Američki predsjednički izbori krajem 2024. godine biti će obilježeni pitanjima o migracijskim reformama i stavovima predsjedničkih kandidata. Pitanje migracija ima izravan učinak na sigurnosna i ekonomska zbivanja u državi pa pobjednik izbora na najbolji način mora nastojati balansirati sve zahtjeve. Sve veća polarizacija biračkog tijela čini pronalazak konsenzusa gotov nemogućim, a nezadovoljstvo gubitničke strane sve većim. Dosadašnje migracijske politike utabale su put za buduće izvršne i zakonodavne odluke te nove reforme. Američka migracijska ostavština dokaz je o višestoljetnom napretku i standardiziranju uspješnog migracijskog sustava koji balansira američke interese i nužnost humanitarnog odgovora. Sjedinjene Države svoju moć moraju iskoristiti za svjetsku stabilnost i mir pogotovo u regijama u svojoj blizini kako bi i njihove granice ostale stabilne i sigurne.

7. Zaključak

Glavni fokus rada su migracije u SAD, njihove posljedice te način na koji su se oba predsjednika nosila s njima. Masovne migracije su ključan proces nastanka američke nacije i društva. One imaju duboke političke i ekonomske učinke, a objema političkim opcijama je u velikom fokusu. Od nastanka prvih kolonija do danas, migracijski procesi temeljni su procesi nastanka američkog društva i države. Republikanska stranka se odnosi konzervativno po pitanju migracija, što je mandat Donalda Trumpa i potvrdio. Strože politike i gradnja zida na granici s Meksikom započela je konzervativnija era migracijskih politika. Prioritiziranjem američkih interesa i nacionalne sigurnosti okreće se dugogodišnji smjer američkih migracijskih politika. Četiri godine kasnije, novi predsjednik Biden potpuno je liberalizirao zaštitu na granici i povećao kvote za ulazak. Posljedice toga su veliki broj nezabilježanih ulazaka, povećanje izdataka i pritisak na nacionalnu sigurnost. Potpuno ukidanje Trumpovih politika vraća Sjedinjene Države na staro stanje stvari, ali se nastavlja borba protiv nezakonitog krijumčarenja ljudi. Humani pristup pomogao bi pogođenim skupinama (djeca, studenti), a dao novu šansu za bolji život ljudima pogođenim prirodnim nepogodama ili političkim nestabilnostima. Balansiranje između ciljeva nacionalne suverenosti i humanog djelovanja nameće se kao glavna dilema američkog predsjedništva. Usporedba ova dva mandata dokaz su o konstantnom mijenjanju i evoluiranju američkih migracijskih politika. Predsjednički izbori 2016. popularizirali su migracijske politike na taj način da su sada nezaobilazni dio predsjedničkih obećanja i planova. Polarizaciji američkog društva dodatno su pogodovale razlike u stavovima o ilegalnim migracijama. Ključni rezultati istraživanja su važnost stabilnog migracijskog plana i programa te utjecaj prošlih iskustava na buduće izazove i rješavanje. Američki migracijski sustav evoluirao je do te mjere da se glasači poistovjećuju sa strankama samo na temelju migracijskih politika. Rad donosi spoznaje o ključnim razlikama migrantskih politika američkih predsjednika Donalda Trumpa i Joea Bidena te se može koristiti u budućim istraživanjima kako bi se odgovorila nova pitanja o transformaciji migracijskih politika, odnosu prema ilegalnim migrantima i predviđanjima o budućim politikama. Ograničenje istraživanja bili su pristrani članci političkih pobornika koji daju osobno mišljenje, a ne objektivno opažanje. Također, oba mandata su obilježili specifični internacionalni događaji (COVID, rat u Ukrajini) koji su utjecali na odluke i stil vođenja te se mandati ne mogu proučavati na isti način. Ovo istraživanje naglašava važnost stabilnog i odgovornog migracijskog sustava, shvaćajući važnost Sjedinjenih Država kao svjetske sile. Osim kontroliranih ulazaka i procesa davanje dozvola kojim se

sprječavaju ilegalni ulasci, bitno je raditi na stabilizaciji regija Centralne i Južne Amerike. Također, davanjem strogih kazni krijumčarima ljudi i droge pokazuje se želja za stabilnim migracijskim sustavom koja pogoduje i migrantima i Sjedinjenim Državama.

8. Popis literature

- Adamson, F. B. (2006). Crossing Borders: International Migration and National Security. *International Security*, 31(1), 165–199. <http://www.jstor.org/stable/4137542>
- Alba, R. (1999). Immigration and the American Realities of Assimilation and Multiculturalism. *Sociological Forum*, 14(1), 3–25. <http://www.jstor.org/stable/685012>
- Angelo, P. J. (2021). Why Central American Migrants Are Arriving at the U.S. Border. Council on Foreign Relations. <http://www.jstor.org/stable/resrep31168>
- Bandiera, O., Rasul, I., & Viarengo, M. (2013). The making of modern America: migratory flows in the age of mass migration. *Journal of Development Economics*, 102, 23-47.
- Berray, M. (2019). A Critical Literary Review of the Melting Pot and Salad Bowl Assimilation and Integration Theories. *Journal of Ethnic and Cultural Studies*, 6(1), 142–151. <https://www.jstor.org/stable/48710211>
- Coleman, A. N. (2012). Debating the Nature of State Sovereignty: Nationalists, State Sovereignists, and the Treaty of Paris (1783). *Journal of the Historical Society*, 12(3), 309-340.
- Cowan, H. I., Hansen, M. L., & Schlesinger, A. M. (1941b). The Atlantic Migration, 1607-1860: A history of the continuing settlement of the United States. *the American Historical Review*, 46(3), 671. <https://doi.org/10.2307/1839162>
- Dickinson, H. T. (2018). Magna Carta in the American Revolution. In L. Goldman (Ed.), *Magna Carta: history, context and influence* (pp. 79–100). University of London Press. <http://www.jstor.org/stable/j.ctv5136sc.13>
- Dombrowski, P., & Reich, S. (2017). Does Donald Trump have a grand strategy?. *International affairs*, 93(5), 1013-1037.
- Ewing, W. A. (2008). *Opportunity and exclusion: A brief history of US immigration policy*. Washington, DC: Immigration Policy Center.
- Fandl, K. J. (2014). Taxing Migrants: Smart and Humane Approach to Immigration Policy. *Northwestern Interdisciplinary Law Review*, 7, 127-170.
<https://trumpwhitehouse.archives.gov/issues/immigration/>
<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2024/06/04/fact-sheet-president-biden-announces-new-actions-to-secure-the-border/>
- Goodman, A. (2015). Nation of migrants, historians of migration. *Journal of American Ethnic History*, 34(4), 7-16.
- Jacobs, E. (2023). Two Years of Biden’s Immigration Policies. *Center for Immigration Studies CIS*, 1-9.
- Kandel, W. A. (2018). The Trump administration’s “zero tolerance” immigration enforcement policy. *Congressional Research Service*, 5, 1-26.

- Kelly, C. R. (2020). Donald J. Trump and the rhetoric of resentment. *Quarterly Journal of Speech*, 106(1), 2-24.
- Loweree, J., & Reichlin-Melnick, A. (2021). Tracking the Biden Agenda on Immigration Enforcement. Special Report, American Immigration Council, en< https://www.americanimmigrationcouncil.org/sites/default/files/research/tracking_the_biden_agenda_on_immigration_enforcement_0.pdf.
- Pessen, E. (1980). How different from each other were the Antebellum North and South?. *The American Historical Review*, 85(5), 1119-1149.
- Pierce, S., Bolter, J., & Selee, A. (2018). US immigration policy under Trump: Deep changes and lasting impacts. *Migration Policy Institute*, 9, 1-24.
- Prinz, A. (2019). Migration, cultural identity and diasporas an identity economics approach. *IZA Journal of Development and Migration*, 10(1).
- Santibáñez, J., & Serrano, A. (2022). DACA, Dreamers, and Other Migrants after Trump. *Trump's Legacy in Migration Policy Postpandemic Challenges for Biden*.
- Sequeira, S., Nunn, N., & Qian, N. (2017). Migrants and the making of America: The short-and long-run effects of immigration during the age of mass migration (No. w23289). National Bureau of Economic Research.
- Taylor, A. (2002). *American colonies: the settling of North America (the Penguin history of the United States, Volume 1)*. Penguin.
- Tichenor, D. J. (2009, October). Navigating an American minefield: The politics of illegal immigration. In *The Forum* (Vol. 7, No. 3, p. 0000102202154088841325). De Gruyter.

9.Sažetak i ključne riječi

Cilj rada je usporediti utjecaj migracijskih politika Američki predsjednika Donalda Trumpa i Joea Bidena na suvremeno shvaćanje ilegalnih migracija u Sjedinjenim Državama. Glavni sadržaj istraživanja je prikazati specifične politike i akcije koje su tim razdobljima kontrolirale američki migracijski diskurs. Također na koje se načine administracije razlikuju te koji su bili glavni motivi tih politika. Istraživanje je provedeno kvantitativnom komparacijom sekundarnih izvora s ciljem detaljnije usporedbe i preciznijih zaključaka. Glavni rezultati istraživanja pokazali su sve veću važnost i utjecaj migracijskih politika te potrebnu transformaciju sustava koji osigurava humanitarni pristup i sigurne granice.

Ključne riječi: ilegalne migracije, Sjedinjene Američke Države, Donald Trump, Joe Biden